

2025 Matka-ajon kohteen 15 Käyntikortti

Osallistujan nimi: _____ e-mail: _____

Moottoripyörän merkki: _____ tyyppi: _____ vm. _____

Milloin kohteella käyty: _____

Pohjois-Karjala Rääkkylä

Rääkkylä on kunta Pohjois-Karjalassa.

Rääkkylä on vuonna perustettu 1874.

Kunnassa asuu 1 878 ihmistä ja sen pinta-ala on 699,68 km², josta 271,90 km² on vesistöjä. Väestötiheys

on 4,39 asukasta/km². Rääkkylän naapurikunnat ovat Joensuu, Kitee, Liperi, Savonlinna ja Tohmajärvi. Valtioneuvosto päätti toukokuussa 2016, että Rääkkylän kunta liittyy osaksi Kiteen kaupunkia vuoden 2017 alussa. Korkein hallinto-oikeus kuitenkin kumosi päätöksen marraskuussa 2016.

Lähes kolmasosa kunnan pinta-alasta on vesistöä. Ennen Kivisalmen ja Ihalansalmen siltojen rakentamista se olikin luokiteltu saaristokunnaksi. Suurin osa Rääkkylän alueen vesistöistä kuuluu Oriveteen. Jääkaudella alueelle on syntynyt lukuisia harjumuodostelmia ja järviä halkovia niemiä, kuten Vuoniemi-Kirkkovouri, Jaama ja Vihi.

Lukuisten kosteikkojen, kuten soiden ja matalien järvenlahtien, ansiosta Rääkkylä on tärkeä lintujen pesimäalue. Vanhoja ikimetsiä ei juuri ole säilynyt, sillä kaskiviljely oli alueella hyvin yleistä, ja jatkui aina 1800-luvulle saakka.

Tunnettu Rääkkylässä syntynyt henkilö on viihdyttäjä Esa Pakarinen (1911–1989).

Käyntikohte:

Rääkkylän kirkko

Kirkkotie 5

Tila valokuvalle

Rääkkylän kirkko

Kirkko on Theodor Johannes Tolpon vuosina 1849–1851 rakentama tasavartinen ristikirkko, jonka piirustukset laati Ernst Lohrmann. Nykyisin kirkkoa hallitsee Kiteen seurakunta. Kirkko on kookas, siinä on istumapaikkoja jopa 1200 hengelle. Kirkko on järjestyksessä Rääkkylän viides, aiemmat ovat tuhoutuneet tulipaloissa. Tyyliään kirkko edustaa myöhäistä empiriä ja sitä muistuttaa huomattavasti kolme vuotta myöhemmin valmistunut Ruokolahden kirkko.

Kirkon paikan erikoisuutena on että, se on Suomen suurin patoamalla kuivattu paikka, Oravilahden kuivatusalue.

Ristikeskustasta kohoaa sisäviisteiden varassa isokokoinen kahdeksankulmainen kupoli. Kirkkoon liittyy kiinteästi kaksikerroksinen huippuun päättyvä torni, alttaripäädystä ulkonee matalampi sakasti. Kirkon kaksi kelloa ovat vuodelta 1851. Kirkossa on korkeat ikkunat, tornin toisessa kerroksessa ja päädyissä ne ovat kaaripäätteiset ja muualla tasapäätteiset. Sakaroissa on ulkokatteena satulakatot, sisäkatteena puuholvit ja keskustassa kupolikatto. Kirkon 21-äänikertaiset urut on valmistanut Kangasalan urkutehdas 1975, mutta niiden julkisivun on tehnyt Albanus Jurva 1899. Alttaritaulun *Ylösousemus* on maalannut Eino J. Härkönen 1929. Kirkkosalin keskikupolia kannattavien pylväiden varaan on rakennettu lehterikerros. Uurrettujen eli kaneloitujen pylväiden ja seinäpilasterien puusta veistetyt kapiteelit ovat kirkon sisustukselle ominaisia yksityiskohtia.

Kirkon peruskorjaus tehtiin 1984, 1997 sekä 2021 uusittiin ulkomaalaus. Aiemmin kirkkoa on korjattu 1915 ja 1966. Ensin mainitussa kirkkosali sai nykymuotonsa, seinä- ja holvilaudoitus tehtiin arkkitehti Ilmari Launiksen johdolla. Kirkon hirret ovat Pyssysalosta, ikkunalasit alun perin Sortavalasta ja kattopellit Pietarista. Kuparikatto kirkkoon asennettiin 1984. Kirkon katolla oleva kukko on ainutlaatuinen Itä-Suomen kirkoissa.

Talviaikaan kirkko ei ole käytössä. Tilaisuudet pidetään kylän kappelissa.